

Leto 8. Štev. 6. PRILOGA ZA MLADINO. 1939. junija 8.

JEZUŠEK, PROSIM TE NA NAJSVETEJŠO TVOJO
I TVOJE MAMIKE MLADOST, POSVETI NAŠO
MLADINO.

Dragi dečko i draga
dekla! V majuškom snopiči
sam vama povedao, da se
morata grešnih prilik ogi-
bati i goreče moliti, či šteta
nečistost premagati. Kajti
sv. Duh Bog pravi, da sta
nagnjeniva na greh. Pože-
livost v sebi nosita. *„Ka je
na sveti, je poželivost tela.”*
(I. Jan. 2—16.) Tak pravi
sv. Duh Bog, večna istina,
ki ne more nikoga vkaniti
i od nikoga vkanjen biti.
A poleg ogibanja grešnih
prilik i poleg molitve je
potrebna ešče borba. Dra-
ga deca, borba do smrti.
Gda nas položijo v grob,
te henja ta borba, te je
premagana popolnoma po-
želivost tela. Prle ne. Od
te borbe nišče ne izvzeti:
ne papa, ne püšpek, ne
dühovnik, ne vladar, ne

bogatec, ne siromak. Bog je to poželivost zato pušto v našem telu, da si z borbov proti njej zaslužimo večno veselje. Brez borbe najmre nega zmage, brez zmage pa nega korone, nas vči dober Bog.

Jezuš ne meo poželivosti v sebi, njegova nedužna mati Marija, je tudi ne mela. I vendar kak sta se zatajüvala v celom življenji, keliko siromaštva, preganjanja sta pretrpela, kak grozno je bilo bičanje Jezušovo i njegovo na križi miranje; kak strašno za njegovo mater, gda je vse to gledala i v srci ž njim vred trpela. Pa v celom življenji sta nosila križ zatajüvanja, najčistejšiva, šteriva telo poželivosti ne poznalo. Zatajüvala sta se, naj nam data zgled i moč za borbo proti poželivosti, štere smo puni.

Draga mladina! Borba za obdržanje čistosti je ob prvim zatajüvanje, ob drugim pa hrana Presv. Oltarskoga Svestva. Zatajüvanje! Ka je to? Delati vse proti svojoj voli, proti svojoj naturi, proti svojemj nagnenji. Glej dečko, čüješ večer füčkanje i spevanje po vesi, cela čupora se jih je zbrala, da korakajo od ednoga kraja vesi do drugoga: vleče te za njimi. Nejd! za njimi, to je zatajüvanje. Deklina, vidiš, ka soseda ma lepo obleko. Vleče te, ka si ti tudi takšo küpiš i se poštimaš ž njov. Ne küpi si je, to je zatajüvanje.

I tak je pri jeli, pri pili, pri deli, pri nočnom počitki, tak je pri vsakoj reči, da te vleče na stran natura. Ne bogaj je, to je zatajüvanje. Jej, ka potrebüješ za moč tela, ne zbiraj si jestvine i naj nede jestvine, štero bi raj mela kak drugo, mladina. Vse, ka je zdravo i ti ne škodi, pojej — zbirčna i pofratna pa biti ne smeš. Pij samo vodo, ali brezalkoholno pijačo. Do dopunjenoga 24. leta ne poznaj ne vina, ne piva, ne žganice, ne čajä z rumom. Jezuš je bio 30 let star, gda je vodo na vino obrno, ne prle. To te naj opomina, ka v ranoj mladosti ne vživäš alkohola. Ne pozabi reči sv. Düha: „Vu vini je nečistost”. (Ephes. V. 18.) Delaj mirno, stanovitno, pošteno, manjakov ne odavli pri deli. Stari latinski pregovor pravi, da je manjost vankiš za vraga. Gde najde manjost, tam on hitro zmaga. Zato pa ne kobacaj se dugo na posteli, stani hitro po sedem — osemvürnom spanji. Več ti telo nepotrebüje, dokač je zdravo. Ne vtegüj se i ne obračaj se na ležišči dale, misli na Jezüša, ki je na križi ležao za tebe i zdehni k Njemi: Jezuš križani, z lübezni do tebe taki stanem. I ka moreš taki stanoti, je potrebno, da tudi pravočasno ležeš. Zato po vesi ne hodi okoli. Zmoli s svojimi lepo večerno molitev. poškropi si posteo z blagoslovenov vodov, küšni svetinjico Brezmadežne i jo prosi: *Prečista Dev. Marija, reši me to noč vse neprilike. vse nesreče, najbolje pa vsakšega greha. Mamika, čuvaj mojo čistost! Ravnotak moli gda staneš i küšneš svetinjico, samo mesto „to noč”, pravi te den.* Bog nam pravi: „*Bratje, treznj bodite, i pazite, ar vaš sovražnik, vrug, kak erjüloči oroslan hodt okoli vas, da bi vas požro, šteromi vu močnoj veri protistanite.* (I. Petr. 5, 8—9.)

Pazite! Kak ovarate najmenši šepet nečistoga dūha, bodisi v misli, bodisi v želi, ali kaj takšega čūjete ali vidite, *pazite* i taki pribežite k Srci Božemi, ki vas z oltara gleda. Taki si zmi-slite, ka angeo čuvar poleg vas trepeče za vašo nedužnost! Taki pribežite k Mamiki Mariji i ajteki sv. Jožefi, pa zmaga vaša bo. Dobro je tudi v hūdih skūšnjavaj križ napraviti z paocom na prsi, na srce i z vūpanjom pa odločno spregovoriti: *To telo pa čisto bo. moj krstni i fermanski patron, pomagajta mi.* To je borba, drago dete. Ne boj se je. Milljoni so jo prenesli i čisti ostali, preneseš jo tudi ti, dragi sin i draga hči, pa si obdržita venec nedužnosti.

Drūga borba je za hrano Presv. Oltārskoga Svestva. Od te hrane meseca julija.

Čista dūša, čisto telo
je največši kinč na sveti,
zraven pride brez vic v nebo
i kak sunce se tam sveti ...
Oj, mladina, bodi čista,
da Slovenska nam Krajina

bo rodila vnoge sine,
Vi pozvani do z visine
za mešnike Jezušove,
da so ovce vse rešene,
ki doma ali v tūjini
blodijo po stezaj krivih.

POJDI ŠE TI NA POT — ZA NJIM!

Bilo je nekega majskega večera v mestu Firenci.

Firenca! Bajno mesto srednjega veka! Mesto svetne veljave in moči, saj so v njem stolovali italijanski knezi; mesto bogastva in razkošja, saj se je v njegovih palačah lesk belega marmorja kosal z leskom zlata in srebra; mesto telesne lepote, saj je bil okoli knežjega dvora zbran cvet krasotic in knezov; mesto lepote duha, saj so razvajenosti dvorske družbe hlapčevali vsi največji umetniki tedanjega časa. In ves ta bohotni in bogati in lepi cvet tedanje družbe je bil zbran v dvorani knežje palače nekega majskega večera.

In ko so se tistega majskega večera začele prižigati prve zvezde, ko je zrak postal mehak kakor žametna blazina in poln opojnega vonja po narcisah in šmarnicah in poln ubranega slavčevega petja, ko je človeške duše prevzelo mehko razpoloženje, da so postale vse nasmejane in zasanjane, vse voljne in vdane, vse pripravljene, da se predajo brez najmanjšega pridržka, je dvorana v knežji palači zaživela. Tisoči sveč na ogromnih lestencih so zagoreli in odsevali v čudovitih oblikah beneškega stekla, karskega marmorja in zlata, da je vid jemalo. In tisoči človeških src so zagoreli v prečudni igri, ki se je na zunaj razodevala v siju sanjavih oči, v pesmi vabečih usten, v gibčnosti plemiških kretenj, na znotraj pa je bila prečudna zmes naklonjenosti in odvratnosti, ljubezni in ljubosumja, iskrenosti in spletkarij. Temna in motna igra človeških src, a vendar tako mikavna in nepogrešljiva! Če kdaj in kje, se je pač tistega majskega večera v tej dvorani, ob tem razkošju, v tem preobilju, v tej igri besed, kretenj in smeha, v tem pogovoru duš v be-

sedi in brez nje, človeško srce lahko do opojnosti odžejala v vsem motnem brezdnju užitek, ki mu jih je mogel nuditi tedanji svet.

In iz te družbe, napajajoče se v morju užitek, se je prav istega majskega večera odtrgal mlad knez. V svetli knežji opravi, ki je bil sam brokat in svila in zlato, je ves nemiren pritaval v mračno knežjo kapelo. Samo pred oltarjem Matere božje je brlela lučka. Zvabila ga je do oltarja, kjer je zdrknil na kolena. Zazrl se je v podobo Matere božje in sama od sebe se mu je odprla nemirna duša:

„Mati! Poslušaj: Sital sem se z izbranimi jedmi, a me niso nasitila. Napajal sem se z zlahtnimi vini, a me niso odžejala. Zrl sem igro sanjavih oči, a me ni priklenila. Poslušal sem pesem besede, a me ni osvojila. Občutil sem igro človeških src, a me ni omamila. Še bolj sem žejen! Kje naj se odžejam!?”

In kakor da bi se Marijine dražestne ustne zganile in mu dah-nile odgovor, je zaslišal v sebi glas: „Odžejaj se, kjer sem se odžejala jaz! Samo Bog žejne napolnjuje z dobrotami, da jih ne žeja več.”

Odzval se je: „Povej še to, Mati; Kaj naj storim, kaj naj Ti dam?”

In glas v duši je odgovarjal: „Daj vse, daj samega sebe, daj čistost src!”

Ob soju lučke je obraz Matere božje žarel v ognju duše, izgovarjajoče besede popolne predaje. „Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po Tvoji besedi!” Pogled nanjo je mladega kneza prevzel. Vdano je sklonil glavo in zašepetal: „Glej, knez Kristusa Kralja hočem biti, zdaj in vekomaj!” In čez obraz se mu je razlil čudoviti mir, mir duše, ki je našla Boga in si ga postavila za cilj svojega življenja.

Sv. Alojzij, prosi za našo mladino.

— — —

Ta mladi knez je bil Alojzij Konzaga, ki je tistega majskega večera vsadil v svojo dušo rožo, ki se je vkljub mnogim bojem razcvetela v čudoviti cvet svetništva.

Sv. Alojzij je zavetnik mladine. V čem naj bo zglednik tudi nam?

V velikosti svetništva ne! Kajti kakor se cvetlice med seboj ločijo po rasti in obliki, po barvi in vonju in kakor se zvezde med seboj ločijo po velikosti in blesku, tako se duše med seboj ločijo

po svetništvu. Le duša, ki bi vsem mikom čutnega sveta pogledala tako do dna kakor Alojzijeve, le duša, ki bi v sebi nosila nagnenja vročerkvinih prednikov tako temna kakor Alojzijeve, le duša ki bi se od vsega svetnega tako junaško odtrgala in na vse božje tako popolnoma navezala kakor se je Alojzijeve, bi se mu v velikosti svetništva mogla približati. A take duše med nami ni!

Kolikor nas je, toliko različnih usod nosimo v sebi. Vsak nosi v sebi svoje in drugačno breme podedovanosti, svojo in drugačno krivdo nedelavnosti, svojo in drugačno sprejemljivost za milost božjo. A nekaj nam je vsem skupnega: Vsi smo od Boga poklicani, da naj postanemo svetniki; in za vse, kakršnikoli že smo, je Bog pripravil dovolj takih milosti, da lahko postanemo svetniki. (Verska resnica). Od nas pa je odvisno, koliko se božjemu klicu v svetništvo odzovemo. In v tem in samo v tem je vsa naša krivda in vse naše zasluženje.

In prav v odzivu na božji klic v svetništvo nam je sv. Alojziji svetel vzor. On se je božjemu klicu takoj in ves odzval. Iz svetnega kneza ni postal knez Kristusa Kralja čez noč, a postal je hitro, ker se je popolnoma odzval. Tudi iz posvetnjaka nikdo ni postal svetnik lahko, a postal je vendarle mnogi, ker je junaško premagal vse ovire.

Naša največja ovira je tista čudna mehkoča duše, tisto iskanje človeka, ki bi se nanj lahko naslonili, ki bi nas razumel, ki bi nas rad imel. In ko najdemo sorodno dušo, smo radi v njeni bližini, ne zavedajoč se nevarnosti, da si lahko vsled prevelike bližine teles upropastimo dušo. Usodna zmeta! To nagnenje po sorodni duši je vendar od Boga, da bi naša duša bila vsa nemirna in nesrečna, dokler ne bi Njega našla.

Pojdimo zato še mi na pot za sv. Alojzijem! Kakor on, iščimo tudi mi Boga z vsem žarom svoje mlade, čiste duše; iščimo samo Boga! In tega sklepa ne odlagajmo na pozneje, niti ne na jutri, ampak začnimo ga spolnjevati takoj, ta trenotek!

MALIM ČTEVCOM MAR. OGRAČEKA.

Predragi! Dugo časa nesem se oglaso, ne je moja krivda. Vam pišem daleč od Čile, iz Južne Amerike. Gotovo znate, da smo meli grozoviten potres, cela mesta so po tleh, jezere in jezere ljudih je mrtvih i ranjenih. Vnogo družin je spomrlo, vnogo dece je brez starišov. Grozovito je to. Omeniti je vredno sledeči prizor: V mestu Chillán se je okoli 500 mladine zabavalo v gledališči. Skoro vse je tam smrt zadela. So se nedužno zabavali? Bog zna. So vsi šli v nebesa? Tudi to je samo Bogi znano. Pomisliti trbe, da smrt nas lahko zadene v vsakoj viiri i če nas v smrtnom grehi zadene, kaj bo znami v večnom pekli? Bog je neskončno dober Oča, nikdar ga ne žalimo, bodimo njemi hvaležni, da si tak nebesa prislužimo. — Srčno vas pozdravlja pa moli za vas vaš vdani prijáteo z Južne Amerike

Alex H. S. S.

ŠTIRISTOLETNIKA SV. GORE.

Zdaj junija je 400 let, ka se je dobra Mati Marija prikazala slovenskoj deklici, pastarici Ferligoj Orški, na Skalnici poleg Gorice i njej naročila, naj njej na čast na mesti prikazni zidajo cerkev. Pastarici ne so vervali tečas, dokeč Marija s čudami ne potrdila svoje prikazni. Zaprta deklica v vozo i dobro zastražena je po Marijinoj pomoči skoz zida prišla vseli vö. Prvotno so samo leseno kapelico postavili z lesenov Marijinov podobov na mesto prikazni. Sledkar pa se je zozidala veličastna cerkev, ki je dobila predpravice bazilike. Cerkev so oskrbljavali svetni dühovniki solkanske fare, štere podružnica je bila. Sledkar so jo dobili do rok Frančiškani, pod šterih vodstvom je postala sv. Gora prilübleno velikansko romarsko mesto. Jožef II. casar je pregnao frančiškane i odao cerkev, a za 10 let je postala znova cerkvena last. Sto let so jo oskrbljavali svetni dühovniki, za njimi pa Frančiškani do svetovne bojne, šteta jo popolnoma razrüšila. Talijanska vlada jo je dala na spomin spadnjenih vojakov znova postaviti v velikom sijaji i je postala znova romarska cerkev pod varstvom Frančiškanov. Letos augusta meseca de veliko slovensko romanje na sveto Goro h kraljici Slovincov.

ROŽE MARIJINOGA OGRAČEKA SO SKRIVNOSTI SV. ČISLA, ALI ROŽNOGA VENCA. NABERIMO SI TE ROŽICE.

Če ščemo velike odpüstke, šteta je Maticerkev molitvi sv. Čisla podarila, zadobiti, moremo sv. rožnivenec z premišlavanjom moliti. Ka to pomeni? To pomeni, ka nemo samo reči ponavljali, nego mislili na tisto, ka reči pomenijo. Nemo kak na kakši mašin mleli desetino za desetinov, nego pobožno v srci premetavali zgovorjene reči, kak se od Device premetavali pri rojstvu Jezušovom vse dogodke, ki so se te vršili, kak rojstvo v štalci, angelsko pesem, prikazen pasterom i teh obisk pri Jezuški. Tak delajmo tüdi mi.

To premišlavanje lejko na več načinov napravimo. Gda Očanaše ali Zdrave Marije z vüstami šepečemo, če te mislimo na Boga, na dobro mamiko Marijo, na njene jakosti, na naše zveličanje, smo jako dobro molili i v popolnosti premišlavalii.

Lejko pa tüdi tak premišlavamo, ka počasi izgovarjamo posamezne reči. Pravimo, počasi zgovorimo: „Zdrava Marija“, o kak lepi pozdrav je to! Ali „milošče si puna“, o naj tüdi mene napuni z miloščami! Ali „Gospod je s tebov“, o naj tüdi z menov vsikdar bo! Ednok edno, drügoč drügo reč tak premišleno izgovorimo. Najlepša forma premišlavanja je pa, če pred molitevjev skrivnosti prečtemo kratko premišlavanje. To premišlavanje najdete v domačem jeziki štampano na uredništvu Marijinoga

Lista pa edna skrivnost košta samo 25 par, ali edno koronó. Te skrivnosti so tak štampane, ka je lejko rabimo za mesečne spremembe i tüdi za letne spremembe. Javite se za nje na uredništvu Marijinoga Lista v Črensovcih, jako te ž njimi zadovolni. Lejko se premišlavanje od skrivnosti prečte tüdi po zmoljenoj desetini, ali bole primerno je, da se pred njov prečte, kajti s tem dobi düša snov za premišlavanje od skrivnosti, štero ponavla z vüstami.

Pripomnimo, ka je dovoljeno toti pri vsakoj Zdravoj Mariji po imeni Jezuš vplesti notri skrivnost: „Koga si od sv. Düha poprijela, koga si rodila, ki je od mrtvih stano” i tak dale, a to je ne potrebno. Zadosta je pred desetinov samo ednok emenoti skrivnost i te samo Zdrave Marije moliti.

Molitev sv. Čisla se začne z Jaz verjem. To pa zato, ar je Marija vse svoje življenje preživela Presv. Trojstvu na čast i to smo dužni tüdi mi včiniti po njenom zgledi. Vera Boža je na tri dele razdeljena, v prvom pokleknemo pred dobroga nebeskoga Očo, ki nam je dao svojega Sina i njegovo mater, Marijo; v drugom deli pokleknemo pred Sina Božega, ki si je zvolo Marijo za mater i ki je ž njov rešo vse nas večne nesreče: v tretjem deli pokleknemo pred sv. Düha Boga, ki je dozoro sad najsvetejši, Sina Božega, kak človeka v Marijinoj utrobi; njov rešo poprijetnoga pa vsakoga greha i jo podigno na takšo visino jakosti, da vsi angelje i svetniki sküпно te neso dosegnoli. „Dika bodi Bogi” je hvala presvetomi Trojstvu za te njegove dare.

Očanaš v sv. Čišli je detinsko zavüпно pogovarjanje z dobrim Očom nebeskim po zgledi Marijinom, ki si je z Očom svojega Božega Sina vsikdar zavüпно pogovarjala.

DUHOVNIK ODGOVARJA SVOJI MATERI.

(R. J.)

2. *Ka je to: božje kraljestvo na zemlji?* — Kakor hitro odpremo evangelij, nam je takoj jasno, da je prišel Kristus zares zveličat ljudi po neki verski družbi, nekem kraljestvu božjem na zemlji, neki Cerkvi. Že ko je angel Gabriel oznanil izvoljeni Devici, nevesti božji, učlovečenje Kristusovo, je poudaril, da bo Jezus ustanovil na zemlji neminljivo kraljestvo. Glej, je dejal Mariji, spočela boš v svojem telesu in rodila Sina, in imenuj njegovo ime Jezus. Ta bo velik in sin Najvišjega imenovan in Gospod Bog mu bo dal sedež Davida, njegovega očeta, in bo kraljeval v hiši Jakobovi vekomaj in njegovemu kraljestvu ne bo konca. (Lk. 1, 31—33.)

In ko je Kristus na zemlji javno nastopil in začel učiti, ali ni sam neštetokrat izrazil svojo namero in voljo, ustanoviti neko duhovno kraljestvo ali Cerkev, v katero naj bi vstopili vsi ljudje? Izrazil je to voljo in namero v raznih prilikah o božjem kraljestvu, o nebeškem kraljestvu, o svojem kraljestvu na zemlji.

3. *Kako Bog naprej vidi naše grehe?* Mi o prihodnosti ne vemo nič. Bog pa vse. Saj vse, kar pride, kar se bo v prihodnosti dogodilo, on sam povzroča ali dopušča. Zato je pred njim od vekomaj vse odkrito. Za vsakega človeka ve, preden se rodi, in vidi vsa njegova pota, in ima preštete vse njegove dneve, pozna njegovo zadnjo uro in njegovo večnost, srečno ali nesrečno.

Jasno je, da ta Bog, ki vse vidi in vse ve, vidi in ve tudi človeške najskrivnejše misli in želje. Nihče nima vpogleda v srce naše, v njegove tajne gube, v njegove skrite koticke. „Oči Gospodove — pravi sv. Pismo — pa gledajo ljudem v srca, v najskrivnejše kote“ (Sir. 23, 28.)

MISIJSKA POROČILA

Pismo misijonara g. Geder Jožefa poslano g. Varga Jožefi, oskrbniki fare pri Sv. Jürji.

Živel Kristus Kralj!

Linchow, 12. febr. 1939.

Velečastiti g. Provizor!

Kakor Vam je gotovo znano, je vojni metež potegnil v svoj vrtinec tudi našo južno, kvantungško provinco. Razdejanje sledi razdejanju: Naše misijonsko središče je bilo že 33 krat bombardirano, tudi misijonskim napravam ni bilo prizanešeno. Naša edina katoliška srednja šola je porušena, cerkev domačih sester je zelo poškodovana, tudi vsa druga poslopja so zrahlana in so v nevarnosti. Tudi moj majni delokrog v Linčau je bil že trikrat deležen upoštosenja teh železnih tičev. Res nas je dose-daj čuvala posebna roka božja. Kristjani, ki so bili že večkrat v smrtni nevarnosti, so vedno srečno ušli vsaki nevarnosti. Kako bo za naprej, ve sam ljubi Bog, zato se Vam priporočam v poseben memento, da ljubi Bog obvaruje vse naše kristjane, ino tudi vse naše misijonske naprave, ki so žrtve tolikih misijonskih do-brotnikov. Ob vojnem viharju je naše delo zelo ovirano, ako naravnost ni onemogočeno. Povsod podpihujejo „Rudeči“ in vidijo nevarnost tam, kjer je ni. Toda katoliška Cerkev tudi v tem hudem času častno vrši svojo dolžnost. To vidi ter odobrava vsak trezno misleči Kitajec.

Danes je glavno naše delo, samaritansko delo, dobrodelnost. Pomagati bednim, lajšati gorje brezšteviliim brezdomcem. To gorje je dan za dnem večje. Zato Vas prosim, da nas vse pri-poročate v molitev, da ljubi Bog prikrajša čas te velike preizkuš-nje. Naša šola, ki je bila vedno zelo obiskana, je danes skoraj prazna. To se pravi tu v Linchowu, v mestu namreč nikdo ne mara bivati, ker se boje zračnih napadov. Naše podeželske sobe so pa tudi sedaj povsod natrpane.

Ko bi ne bila tā nesrečna vojna, bi bilo upanje, da se lahko v kratkem vidimo, toda danes tega ni mogoče določiti; ljubi Bog bo že tudi za to poskrbel, ako bo njegova sveta volja. — Vas iskreno pozdravlja v Kristusu hvaležno vdani
Joško Geder.

Hozjan Marko, Hozjan Marija, Spiclin Roza. Z Trnja; Kramar Verona, Tkalec Marija, Horvat Martin. Z Žižkov: Prša Janoš, Tibaut Martin, hš. 64, Žerdin Stefan, Kramar Martin, Haklin Martin, Gerič Jožef, Čurič Treza, Hanc Martin, Tibaut Martin hš. 57, Hozjan Matjaš, Prša Jožef, Žalig Jožef, Kovač Mihal, Skafar Ivan, Skafar Jožef, Cigan Marija, Kralj Ana, Lonec Kata. Z D. Bistrice: Maučec Ivan, Kolarič Kata. Naj oča sirot vsem v obilnosti povrne. — Odbor.

Na podporo Marijinoga lista so darovali v dinaraj sledeči: Bratovščina Rožnoga venca v D. Lendavi 8, Jug Jozefa, Francija 11. — Marija, povrni vsem obilno. — Uredništvo i uprava.

Blagoslavljanje kapele Mar. Pomočnice v Filovcih.

Postavili i blagoslovili smo na čast Mariji Pomočnici krščenikov kapelo v našoj vesi, naj blagoslovi naše delo i trüde naši izseljencov.

V soboto smo se zbrali pred novov kapelov večer ob 5 vöri, gde so se spevale Marijine pesmi z godbov; bio je lepi kres v štiraj mestaj, tak tüdi strelanje možarov je vabilo tüdi od blüzik i od daleč na našo slovesnost.

V nedelo 21. maja zajtra ob 4. je bila vesela büdnica z godbov okoli no vesi, ob 7 smo se zbrali pri kapeli, nato se je razvila lepa prošecija v Bogojitno. Po ranoj sv. meši je sprejela filovska prošecija pri farnoj cerkvi podobo Marije Pomočnice krščenikov z lepim pozdravom ino s pesmov: Marija, nebes Kralica. Tü so tüdi gospod plivanoš Haukó dobili lepo zahvalo za skromno voditelstvo pri zgradbi nove kapele. Nato se je začela prošecija v Filovce. Podoba Marijino je vozo Ošljaj, g. plivanoša pa Nemeč Ivan. G. dekana Jeriča i g. Hauka plivanoša sta pozdravile 2 deklici iz Filovskega vreja i to: Jeričova i Horvatova.

Ob 10. se je začnola predga g. dekana, nato blagoslovitev i sv. meša. Ob 3. je bio tüdi blagoslov, šteroga je meo domačin g. Ošljaj.

Čiravno je bilo slabo vremen, se je blagoslovitve vdeležilo nad 2.000 naroda. — Častito dühovščino i več tüdi je pogosto Nemeč Stefan, odbornik.

Vsi naši trüdi, ki smo je žrtvivali, naj bodo na čast Mariji, naj nam sprosü mer med narodi.

Rešitev vganke majniškoga snopiča.

Napišite pozdrav, Mariji na čast

Pozdrav so napisali nebeskoi Mamiki sledeči: Hozjan Jožef, Vel. Polana 44, vučenec 3. razreda: „Mariji na čast je najlepši angelski pozdrav, šteroga zna vsaki dober kristjan.“ O Mati, tvoj hočem ostati, dokeč ne zatisnem oči. — Horvat Verona, Vel. Polana 151.: „Najleošü pozdrav je v čistih rečaj, z šterimi je angeo pozdravo v Nazareti Marijo: Zdrava, milosti puna, Gospod je s tebov, blagoslovljena si ti med ženami i blagoslovljen je sad tvojeja tela Jezus.“ — Matjašec Stefan, Boračeva št. 34 p. Slatina Radenci: Najlepši pozdravi Marije so: „Zdrava Marija, milosti polna, Marija brez madeža spočeta!“ — Kovač Franc, G. Lendava 14. „Na veke naših src zvestoba, ti žari. Ne zabi nas, Devica Marija Ti. Pozdravla z ednim v dugšem pozdravi Marijino sv. Ime i njeno čisto Srce, kak se čte v molitvenih knjigaj. — Knaus Marija, Belčinci 210. Pozdravla z pesmicov Mater Božo i našo Kralico, kak se najde v pesmarici. — Kelenc Marija, D. Bistrica „Najlepši pozdrav Mariji na čast: Zdrava Marija, milosti puna, Gospod je s tebov, blagoslovljena si ti med ženami.“ — Gierkeš Martin, Gomilica 5, vučenec 5. razreda: „Prosim te, sprejmi me v svoje varstvo i izprosi, mi pri Bogi, da sem za Bogom ves tvoj i ti vsa moja, mati: moje veselje, moja pomočnica, moja sladka mati, moja najsrečnejša korona, moja čast. — Kovač Stefan i Ana a Quievy, Nord, Francija: Sam „Gospod Te je te pozdravo, gda je angela Gabriela poslao k tebi, Devica Marija, v Nazaret, z rečmi: „Zdrava Marija, milošče puna itd.“ — Za tem sledi dugši pozdrav. Najlepše je rešila Kelenc Marija z D. Bistrice, štera nikaj ne dodala Božemi pozdravi i nikaj njemi ne odvzela. Zato z Francije dobleno svetinjico si je ona zaslüžila. — Ovi vganekarje so pa dobili drüge lepe svetinjice.

Pisma naših z tujine. †

Meltz Treza, Zagreb. Hvalen bodi Jezuš Kristuš! Preč. g. urednik Novin i Marijinoga lista! Najobprvim vas z srca lepo pozdravim v imeni Jezuš i Marije i se vam zahvalim, da mi redno pošilate Novine i Marijin list. Samo edno pot so se mi zgubile, pa sam te jako žalostna bila. Nadale vam želem od gospodnega Boga i od Blažene device Marije i sv. Jožefa zdravje ino dugo življenje. Naj vas Marija čuva, vam pomaga pri vašem težkom deli i lübi Jezusek naj bude vaš plačnik vu nebeskoj domovini. Preveč sam vesela, da kaj čujem od naše Slovenije. Jedino naše Novine nas ešče vküper držijo vu tom razburkanom vremeni. Dam vam znati, da ostanem tüdi za leto 1939. Naročnica Novin i Marijinoga lista. Preveč sam vesela, ka sam vu dobroj službi, da lahko idem vsaki den k sv. meši. To sam si vsigdar želela, pa mi je Jezusek dao. Mariji sam se vsigdar vüpala i mi je vsigdar na pomoč vu celom mojem življenji i se vüpam nadale, da me ne ostavi lüba Mati. Pozdravim vas g. urednik, nadale pozdravljam vse dühovnike naše Slovenske Krajine, posebno pa naše lepe gračke fare. Od srca lepe pozdrave pošilam mojoj lüboj mami, brati, sestram, vsem svakom, celoj rodbini i mojim mešnim doličkim sestram pa celoj našoj Doličkoj vesi.

Barbarič Ana, Francija. Hvaljen Jezuš. Prečastiti g. urednik! Najlepše vas pozdravljam i želem vse dobro. Prav z srca se vam zahvalim, poštüvani gospod urednik, za lepi Marijin list. Jaz sem spremenila mesto, zato vas najlepše prosim, pošilajte moj Marijin list na novi adres.

Volitve odbora v tretjeredniško sküpsčino v Črensovcih so se vršile dnes tjeđen. Zvoljeni so za Črensovc e: Kocet Ivan, Kolenko Verona. za Žižke: Koštric Jožef, Žižek Kata, za Trnje: Kozlar Matjaš, Čurič Treza. D. Bistrico: Godina Marija, za Sr. Bistrico: Ivko Ana, za G. Bistrico: Peterka Verona, za M. i V. Polano: Gerič Štefan, Horvat Ana, za dühovnijo Hotizo: Ptičar Kata, za faro Lendavo: Levačič Katica z Čentibe, za faro Turnišče: Kolenc Geta i Ferenčak Jožef, oba z Gomilic. Za knjičara je zvoljen Fratar Štefan z Žižkov, za blagajnika: Hanc Štefan z Črensovec. Tretjeredniška sküpsčnina šte okroglo 700 kotrig.

Sveta Ema. Misijonska tiskarna v Grobljah p. Domžale je izdala lepo knigo od sv. Eme. Uvodne reči so napisali h knigi prev. g. ljubljanski knezoškof, dr. Rožman Gregorij. V teh pozdigavajo sv. Eme smilenost do Slovincov, i to smilenost priporacajo vsem v denešnjih teških časaj. Knigo obsega 215 strani, Naroči se pri Misijonskoj tiskarni. Toplo jo priporacamo.

Marijin List je naraseo meseca maja za komadov: 7 v Nemčiji, 9 v Franciji, 1 na Hotizi, 1 v Odrancih, 1 v Domajincih, 1 v Matjašovcih, 1 v Vančavesi, sküпно za 21 komadov. Odpadnolo je komadov: 1 v Trnji, 2 v Vančavesi, 3 v Kobilji, 1 v Franciji, sküпно 7 komadov. Čisti narastek 14 komadov. Iz srca se zahvalimo častivrednima slugama Antoni Martini Slomški i Frideriki Baragi za pomoč. Prosimo jiva, naj napunita s svojim dühom slovenski narod, njegove liste i je razširita. Sv. Ciril i Metod naj njima sprosita čast oltara, bodi naša stanovitna molitev.

Lepe 50 letnice. Irski Glasnik Srca Jezušovoga je obhajao 50 letnico svojega obstoja. List šte že 250 jezero naročnikov. Pa Ircov je samo nekaj nad tri milijone. Drugo 50 letnico obhajajo č. sestre Karmeličanke v Ljubljani, ki so svoje z velikimi žrtvami posvečeno življenje darivale za kat. Cerkev i njene dühovnike. Ka so † dr. Jeglič tak velkanske uspehe mogli dosegnoti v svojoj škofiji, so vnogo pripomogle te za zidove skrite, a pred božim tronom odkrite düše.

NOVA VGANKA.

GDA MI MOLIMO SRCE JEZUŠOVO, KA MOLIMO V NJEM? Vgoniti se mora do 26. junija. Najbolši vgankar dobi knigo Srca Jezušovoga za dar.